

حمد مقصود عالم و معبود امم را لائق و سزااست که بکلمه علیا ارض...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

رقم (36) - من آثار حضرت بهاء الله - کتاب اشراقات -

صفحه 293 - 294

(36)

هو الله تعالى شأنه

حمد مقصود عالم و معبود امم را لائق و سزااست که بکلمه علیا ارض و سما را خالق فرمود و از عدم بوجود آورد لاجل عرفان ذات مقدسش و این عرفان حاصل نشود الا بمشارق وحی و مطالع الهام و مصادر امر و مهابط علمش طوبی از برای نفسیکه بجبل عرفانش تمسک نمود و از ما سواش منقطع گشت خلقرا بلسان کتب و رسل تربیت فرمود تا بمقام فتبارک الله احسن الخالقین فائز گشتند مکر انجناب را ذکر نمودیم جناب محمد قبل علی کره اخری طلب اظهار محبت نمود لذا انجناب را ذکر نمودیم اولیای حق طرا را وصیت مینمائیم بتقوی الله و بما تستر به الافئدة و القلوب قل الهی اسئلك بالذی به سالت البطحاء و به اشرق النور من افق الحجاز ان تنزل لعبدک هذا من سماء فضلك امطار عنایتک ای رب ترانی مقبلا الیک منقطعا عن دونک اسئلك ان تجعلنی فی کل الاحوال مستقیما علی

ORIGINAL

امرک و متمسکا بما انزلته فی کتابک ثم قدر لی خیر الآخرة و الاولى انک انت مولی الوری لا اله الا
انت مولی الاسماء و فاطر السماء